

Seninleyken Zaman

– HüseyinDURAK · 07 Mayıs 2017

Seninleyken zaman,
Ne akrep bildiğimiz akreptir
Ne yelkovan, normal yelkovan.
Büyülü bir ses çıkarır duvar saatinin sarkacı
Bir sabahı hatırlatır, bir akşam oluyor der,
Duvara yansıyan güneş ışıkları.

Seninleyken zaman,
Göreliliğini de kaybeder.
Şaşırır tümünden rotasını,
Sihirli bir tahterevalliye biner.
Sessizsek mesela; kalır ortada her şey,
Kalır yarı dolu bardak, uçuşan kelebek,
Sehpaya konan sinek.
Elimi kaldırırsam sanki,
Ne sağa, ne sola
Hareket edemeyecek...

Seninleyken zaman,
Kütle-çekim içinde kaybeder eğrisini,
Işıktan daha hızlı yol alır,
Sağ gamzenin belirmesi, sönmesi.
Omuz başlarının arasına kurulmuştur uzay zaman.
Bir ışık yılı sürer
Bakışlarımın birinden diğerine geçmesi...

Seninleyken zaman,
Belki de kıskançlıktan çıldırır Kronos,
Şaşırtır, alıklaştırır beni bu yüzden.
Yüzün hiç gitmeyecek sanırım karşımdan.
Ellerin ayrılmayacak, ellerimden, sanırım.
Saçların hep sarkacak yanibaşımdan.
Zamanı kelimelerinin kılmasından tanırım.
“Ayrılmayacağız bir daha hiç” dersin.
İnanırım.

Seninleyken zaman,
Geçmiş ve gelecek diye ayrılmaz.
Kelimelerin belirler gideceği yönü.
Bakışların karar verir her şeyin kaderine.
İçtenlikle gülersin bazen,
On yıl geriye gider takvim yaşıım.
Çatılır kaşların bazen,
Yetmişimdeyimdir ve çukurdadır ayaklarım.

Seninleyken zaman,
Şımarık bir çocuktur,
Duvardan duvara atlayan.
Bir kız kaçırandır bazen
Kulaklarımın tam dibinde patlayan.
Ne geçmesine bir anlam veririm, ne çakılı kalmasına.
Orkestra şefi gibisindir sen o zamanlarda
Saniyeleri, dakikaları bagetinle büküverirsin.
Bakakalırım, şaşarak izlerim sadece
Sen tüm zamanlar hakkındaki hükmü verirsin...

Seninleyken zaman,
Ne çatık kaşlı ihtiyardır,
Ne güzel gözlü bir yarıdır.
Gelişinle yeşil bayırlar,
Gümrah tarlalardır.
Gidişinle suskun bir diyar,
Soysuz bir intihardır...